Гуфторҳои

Мансури Ҳошимии Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

Коди гуфтор: 61

Аҳком
Ҳудуд ва таъзирот

بسم الله الرحمن الرحيم

Ду гуфтор аз он ҳазрат дар бораи инки рафъ мувофиқ бо китоби Худованд аст.

1 . أَخْبَرَنا أَبُو زَكَرِيّا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ الطّالِقانِيُّ، قالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ الْهاشِمِيَّ الْخُراسانِيَّ يَقُولُ: الْخَبِيثُ الْمُحْصَنُ مُحارِبٌ لِلّٰهِ وَ رَسُولِهِ وَ لَوْ رُفِعَ إِلىٰ إِمامٍ عادِلٍ لَأَقامَ عَلَيْهِ الْحَدَّ ثُمَّ قَتَلَهُ! قُلْتُ: كَيْفَ يَقْتُلُهُ؟ قالَ: جَرَتْ سُنَّةُ الْأَنْبِياءِ بِالرَّجْمِ وَ لَوْ شاءَ الْإِمامُ لَضَرَبَ عُنُقَهُ!

Тарҷумаи гуфтор:

Абу Закариё Аҳмад ибни Абдурраҳмони Толиқонӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам ҳазрати Мансури Ҳошимии Хуросонӣ мефармояд: Хабиси мӯҳсин (яъне зинокоре ки ҳамсаре барои худ дастрасӣ дошта) муҳорибе бо Худованд ва Паёмбари Ӯст ва агар ба имомӣ одил ирҷоъ шавад ҳадди (тозиёна) ро бар ӯ ҷорӣ мекунад ва сипас ӯро мекушад! Гуфтам: Чигуна ӯро мекушад? Фармуд: Суннати Паёмбарон ба рафъ ҷорӣ шудааст, вале агар имом бихоҳад гардани ӯро мезанад!

Шарҳи гуфтор:

Итлоқи <<Хабис>> бар зинокор дар каломи ин бузургвор, мубтанӣ бар китоби Худованд аст ки мардон ва занони зинокорро <<Хабисун>> ва <<Хабисот>> номида ва фармудааст: ﴿الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ﴾ (Нур/ 26); <<Занони хабис барои мардони хабис ва мардони хабис барои занони хабис ҳастанд>> Ва <<Муҳориб>> донистани зинокороне ки ба ҳамсаре барои худ дастрасӣ доштааст ғариб нест; Чароки китоби Худованд, ба унвони намуна рибохорро низ <<Муҳорибе бо Худованд ва Паёмбар Ӯ>> дониста ва фармудааст: ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (Бақара/ 279); <<Пас агар даст бар намедоред бо Худованд ва Паёмбараш эъломи ҷанг кунед>> Ва муроди он ҳазрат аз <<Суннати Паёмбарон ба рафъ ҷорӣ шуда>> ин аст ки муҷозоти сангсори дар шаройеъи Паёмбарони гузашта монанди Мӯсо ва Исо алайҳи салом низ вуҷуд дошта, ҳар чанд дар китоби Худованд ба сурати ҷузъӣ таъйин нашудааст ва аз ин рӯ, иҷрои он барои халифаи Худованд дар замин илзомӣ нест ва ӯ метавонад бино бар салоҳдиди худ, равиши дигареро

барои эъдоми муҷрим ва иҷрои ҳукми куллии китоби Худованд ихтиёр кунад.

2 . أَخْبَرَنا مُحَمَّدُ بْنُ إِبْراهِيمَ الشِّيرازِيُّ، قالَ: قُلْتُ لِلْمَنْصُورِ: إِنَّهُمْ يَقُولُونَ لَيْسَ الرَّجْمُ فِي كِتابِ اللّهِ! قالَ: كَذَبُوا! أَما يَقْرَأُونَ قَوْلَهُ تَعالىٰ: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا﴾؟! قُلْتُ: بَلىٰ، قالَ: إِنَّ رَجْمَهُمْ مِنَ التَّقْتِيلِ وَ تَحْرِيقَهُمْ بِالنَّارِ مِنَ التَّقْتِيلِ وَ هَدْمَ الْجِدارِ عَلَيْهِمْ مِنَ التَّقْتِيلِ وَ قَذْفَهُمْ مِنَ الْجَبَلِ مِنَ التَّقْتِيلِ وَ قَدْ بَعَثَ رَسُولُ اللّهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ فِي آثارِهِمْ فَأَخَذَهُمْ وَ قَطَعَ أَيْدِيَهُمْ وَ أَرْجُلَهُمْ مِنْ خِلافٍ وَ سَمَلَ أَعْيُنَهُمْ ثُمَّ تَرَكَهُمْ فِي الْحَرَّةِ يَقْضِمُونَ الْحَجَرَ حَتّى يَهْلِكُوا!

Тарҷумаи гуфтор:

Муҳаммад ибни Иброҳими Шерозӣ моро хабар дод, гуфт: Ба ҳазрати Мансур гуфтам: Онҳо мегӯянд ки раҷм дар китоби Худованд нест! Фармуд: Дурӯғ мегӯянд! Оё сухани Худованди баландмартабаро намехонанд ки фармудааст: <<Ҷазои касоне ки бо Худованд ва Паёмбараш ситеза меҷӯянд ва дар замин ба фасод мекӯшанд ҷуз ин нест ки ба сахтӣ кушта шаванд>> (Моъида/ 33)?! Гуфтам: Оре, фармуд: Ҳароина раҷм кардани онон, куштани (онон) ба сахтӣ аст ва сӯзондани онон бо оташ, куштани (онон) ба сахтӣ аст ва вайрон кардани девор бар рӯйи онон, куштани (онон) ба сахтӣ аст ва парт кардани онон аз кӯҳ, куштани (онон) ба сахтӣ аст ва ҳароина Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам дар пайи онон фиристод, пас ононро гирифт ва дастҳо ва поҳошонро аз хилофи якдигар бурид ва чашмҳошонро даровард, сипас ононро дар офтоб раҳо кард ки сангҳоро биҷаванд то инки ҳалок шаванд!

Шарҳи гуфтор:

Барои мутолиъаи шарҳӣ дигар барои ин гуфтори шариф, ба пурсиш ва посухи 106 муроҷиъа кунед.

